

туря върху кръстците. Брата взел вързача, погледал, погледал какво върши човека, после полека доближил зад него, хвърлил вързачът, ударил го и му извикал:

— Малко ли съм аз сиромас, та ти като си видял у брата ми два залжка хляб, дошел си магия да пратиш на житото му?

Той помислил, че този непознат човек е някой магьосник, дошел да обира житото. Непознатия се обърнал и му казал:

— Защо ме биеш? Аз не съм дошел да правя магия на брата ти. Аз събирам класовете, които са погазени от жътварите. Аз съм кжмета на брата ти — помагам му.

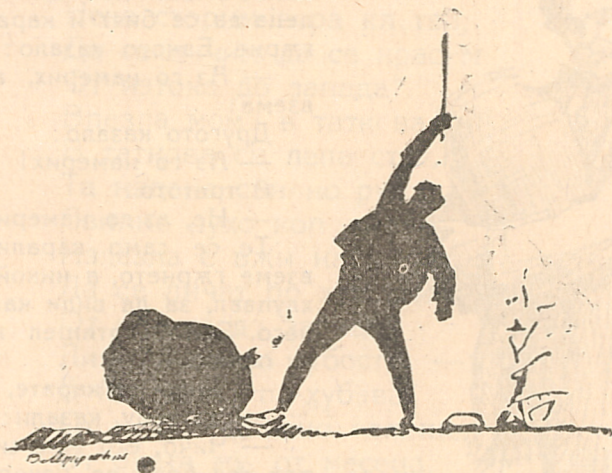
А той го попитал:

— Та ти ли си кжмета на брат ми?

— Аз съм!

— Е защо, брат ми е богат, а аз нямам нищо? — попитал го той.

— Защо, защото нали сам виждаш как му събирам класовете на нивата! Нощес ще събере тук всички класове, па утре, дето отидете да жънете, ще дойде и там. Така аз помагам на брат ти всякога, затова е богат.

— Защо и моя кжмет не ми помага, че и аз да забогатяя?

— Защото твоя кжмет се е изхайлазил и не иска да работи!

— Е, ти като си кжмет, не знаеш ли къде е сега моя кжмет и какво прави, та не дойде да ми помага?

— А, знам го, — рекъл кжмета. — Твоя кжмет лежи и нищо не работи. Сега си лежи и не иска и да знае, че ти си сиромас. Иди утре в гората. Вземи един чувал и го разгърни. Кжмета, щом те съгледа, ще побегне, па като се заслепи ще се мушне в чувала. А ти завържи чувала, па вземи едно дърво, та удри, удри и го не пущай, додето не ти даде три ореха.

Това като чул по-стария брат си отишел дома. На сутринта станал рано, взел един чувал под мишница и хайде, хайде, та в гората, дето лежал неговия кжмет. Като отишел там, разгърнал чувала между краката си, а кжмета му, щом го съгледал, заси-